

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/52/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7622010317
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7622010317.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Martina Kurečka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. decembra 2023, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 14.3.2023, sp. zn. 1T/47/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. b), c) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v mesiacoch október až november 2021, v C. D. E., v nepravidelných intervaloch, najmenej 20-krát opakovane sledoval pohyb poškodenej F. G. a navštevoval ju v práci na ul. H. I. X, v mieste bydliska na ul. J. I. XXXX/XX, ako aj v nákupnom centre K. A. na ul. A. XX, a to napriek jej vyslovenému nezáujmu a nesúhlasu a vyhľadával jej blízkosť aj napriek Okresným súdom Spišská Nová Ves uloženému neodkladnému opatreniu sp. zn. 8C 67/2021-14 zo dňa 18.novembra 2021, vykonateľného 26.11.2021, ktorým mu bol uložený zákaz priblíženia sa k poškodenej na vzdialenosť kratšiu ako 25 metrov, pričom ju osočoval, podozrieval z klamstva a neustále ju obťažoval, vyhrážal sa jej, že bude ako jej tieň, a že si už nikoho nenájde, zastráňoval ju, že ju zničí, a že dopadne rovnako zle ako jeho bývalá partnerka, čím jej podstatnou mierou zhoršil kvalitu života a vzbudil u nej dôvodnú obavu o svoje zdravie.

Za to okresný súd podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia ďalšieho trestu, pretože pokladal trest uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/6/2020-656 zo dňa 9.6.2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/76/2021-707 zo dňa 12.5.2022 v trvaní 7 (sedem) mesiacov nepodmienečne na ochranu spoločnosti a na nápravu obžalovaného, za dostatočný.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný a okresný prokurátor.

Obžalovaný v písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že zamietnutím vykonania ním navrhnutých dôkazov bolo porušené právo na spravodlivý proces a rovnosť strán, lebo práve tieto dôkazy ho oslobodzujú z uvedeného skutku. Neboli v žiadnom prípade naplnené všetky 4 obligatórne znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného prenasledovania, keďže nebola naplnená objektívna stránka, t.j. konanie, ktoré by malo znaky trestného činu nebezpečného prenasledovania.

Poškodenú neprenasledoval, ako to vyžaduje § 360a Tr. zák. a celý prípad je postavený bez relevantných dôkazov. Okresný súd Spišská Nová Ves ako prvostupňový súd si účelovo vykonal a hodnotil dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní. Hľadelo sa na neho ako na osobu, ktorá s určitou bude odsúdená za prečin nebezpečného prenasledovania, nakoľko od začiatku prípadu do toho zasahovali známi poškodenej G. s OČTK, o čom sama pred súdom potvrdila, že za ňou chodil kamarát od polície a naznačuje tomu viacero vecí s manipuláciou dôkazov v prípade.

V žiadnom prípade nebola dodržaná zásada zákonnosti (legality), zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného), zásada kontradiktórnosti konania (keďže jeho návrhom na vykonanie dôkazov sa vôbec nevyhovelo a to bez náležitého odôvodnenia). Súd v rozpore s § 272 ods. 3 Tr. por. a § 2 ods. 10 odmietal jeho návrhy na doplnenie dokazovania.

Obžalovaný taktiež namieta, že prvostupňový súd odmietol jeho návrh na vykonanie dôkazu, ktorým navrhol do konania pribrať znalca z odboru psychológie na vyhodnotenie poškodenej G.. Od začiatku konania sa nikto nezaoberal objektívnou spôsobilosťou útokov vyvolať u poškodenej, ako ona tvrdí „vzbudenie dôvodnej obavy o život a zdravie poškodenej podložený charakterom odborného, resp. znaleckého posudku z odboru medicíny alebo psychológie, resp. psychiatrie. Súd nemôže bez relevantných dôkazov považovať tento následok za preukázaný, lebo by týmto spôsobom nesprávne vyhodnotil nedostatočné dôkazy, resp. rozhodol by bez toho, aby mal k dispozícii presvedčivé informácie o skutkových okolnostiach prípadu, kde na to poukázal aj Ústavný súd SR č. ÚS 277/2019-56 pri trestnom čine nebezpečného prenasledovania. Týmto spôsobom to nebolo zabezpečené v konaní aj napriek tomu, že to už žiadal vykonať od začiatku pri OČTK. Okresný súd tak porušil práva, že by súd mohol s istotou konštatovať, že v nej vzbudil dôvodnú obavu o jej zdravie. To, že niekto uvedie, že má strach, ešte neznamená, že ho aj skutočne má, pretože to môže iba hrať a až vyšetrením by bolo možné konštatovať, či tento strach predstiera alebo je pravý, čo už tiež konštatoval Ústavný súd SR.

GPS trasy, ktoré sa nachádzajú v spise jasne preukazujú, že bol inde ako uvádzala poškodenej G., a že sa vôbec nenachádzal ani pri jej bytovke, pri práci, alebo inde ako uvádzala. Súd taktiež odmietol dôkaz, o ktorý žiadal, nakoľko každé auto Taxislужby má E-kasu s GPS a je kontrolovaný pohyb auta a evidovanie tržieb Finančnou správou SK. Pritom ide o štátny orgán, ktorý mohol potvrdiť lokalizáciu a pohyby auta. Vyjadrenie advokáta poškodenej G. o odmietnutí prečítaním časovej osi č.l. 131-189, by sa práve týmto dôkazom všetko vyvrátilo, lebo práve týmto by sa preukázala lokalizácia auta, ako aj od začiatku povinne registrovanú pokladňu a to štátnym orgánom. Navyše poškodenej G. jasne uviedla, akým autom mal za ňou chodiť, a v akom aute ho videla, práve preto je zarážajúce, že jej advokát uvedie, že dané auto nemusel on šoférovať, čo tiež len poukazuje na ďalšie pochybnosti o jeho vine.

Ďalej dal do pozornosti výpoveď svedka E., ktorý sa priamo pred súdom vyjadril vo svojej výpovedi, že už v polovici októbra sa dohodli na chate, že ju bude doprevádzať bez toho, či tam bude obžalovaný alebo nie. Navyše sám sa usvedčuje vo svojej výpovedi z klamstva. Ani jedná výpoveď svedka E. nie je konzistentná a vždy niečo menil a práve preto svedok E. je nedôveryhodný. Pritom sám povedal, že za celý čas, čo ju doprevádza si nepamätá, aby ho videl niekedy pri bytovke ani v jej blízkosti. Vie to iba z jej rozprávania.

Jeho výpovede naopak neboli spochybnené, boli podporené dôkazmi, ktoré predkladal, a pritom žiadal o zabezpečenie dôkazu v jeho prospech zo štátneho orgánu (finančného úradu), no napriek tomu ho súd odsúdil bez toho, aby disponoval skutočnými dôkazmi, ktoré by ho k tomu oprávňovali. Obžaloba bola postavená bez jediného relevantného dôkazu, len na výpovedi poškodenej G. bez akýchkoľvek dôkazov o prenasledovaní a intenzite, čo sa v takomto prípade vyžaduje. Navyše ním navrhnuté dôkazy ktoré preukazujú klamstvo poškodenej G. sa len tak zamietli. Výpovede poškodenej nie sú podporované žiadnymi dôkazmi.

Ďalej uviedol, že súd nezákonným spôsobom vykonal nezákonné vyhotovenie nahrávky poškodenej G.. Ustálená judikatúra platná v podmienkach Slovenskej republiky nepripúšťa vykonanie takéhoto nezákonného dôkazu, navyše predložené nahrávky, ktoré boli pribraté do vyšetrovacieho spisu sa vôbec nezhodujú s nahrávkami použitými pred súdom, nakoľko pôvodné nahrávky sa počas súdneho procesu niekde stratili a boli predložené nové nahrávky. Takýto dôkaz je v rozpore so zákonom o spravodlivom procese. Navyše nikdy nikde ani vyšetrovateľ mu žiadne nahrávky nepredložil, neprehral, a ani sa

ho na žiadne nahrávky nepýtal, čo vzbudzuje podozrenie s manipuláciou prípadu zo strany OČTK pri upravovaní nahrávok.

Vykonaním dôkazov, ktoré predložil súdu alebo navrhol vykonať z odboru psychológie, psychiatrie, finančnej správy by boli všetky skutočnosti uvádzané poškodenou G. vyvrátené a preukázalo by sa, že sa na týchto miestach ani nezdržoval. Do úvahy bolo potrebné rovnako zobrať nielen jednotlivé fázy stalkingu, ale aj jednotlivé vzťahy medzi nimi. Je preto rovnako dôležité rozlišovať, či v konkrétnom prípade mali medzi sebou nejaký predchádzajúci vzťah. V prípade ukončenia predchádzajúceho vzťahu medzi páchatelom a poškodeným je tak isto dôležité skúmať a následne vyhodnotiť aj spôsob ukončenia vzťahu, ktorý má najčastejšie vplyv na správanie páchatela. Súd bol počas hlavného pojednávania pasívny, nedostatočným spôsobom zabezpečoval dôkazy aj napriek tomu, že priamo uviedol, ako ich môže získať a ani riadne nevykonal zabezpečené dôkazy. Neskúmal rozpory vo výpovediach svedkov a nepokladal za problém stratené nahrávky, ktoré až na vyžiadanie opäť, ale v inom množstve predložila advokátka poškodenej, kde je reálne sa zapodievať aj otázkou ako sa nahrávky zo spisu stratili a či nebolo nimi manipulované. Jednoducho povedané, dôkaz zo spisu predložený OČTK sa stratí a po roku pred súdom je použitý úplne iný dôkaz ako pred vznesením obvinenia, čo je totálne neakceptovateľné.

S poukazom na vyššie uvedené obžalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vo veci rozhodol podľa zásady „in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) alebo podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) a § 322 ods. 1 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania, ktoré podal proti výroku rozsudku, ktorým okresný súd podľa § 44 Tr. zák. upustil u obžalovaného A. B. od uloženia ďalšieho trestu, pretože pokladal trest uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/6/2020 zo dňa 9.6.2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp zn. 7To/76/2021 zo dňa 12.5.2022 v trvaní 7 mesiacov nepodmienečne na ochranu spoločnosti a na nápravu obžalovaného za dostatočný uviedol, že z odôvodnenia rozsudku nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by umožňovali konštatovanie splnenia podmienok v zmysle ustanovenia § 44 Tr. zák., a to upustenie od ďalšieho trestu. Naopak, prokurátor má za to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že na takýto postup neboli splnené podmienky, a to predovšetkým vzhľadom na osobu obžalovaného, ako aj charakter spáchaného trestného činu.

Poukázal na skutočnosť, že u obžalovaného A. B. ide o nepravú recidívu a teda, že opätovne sa mal dopustiť rovnakého trestného činu, za ktorý bol už v minulosti právoplatne odsúdený. Je zrejme, že nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov, ktorý už vykonal, a vzhľadom na ktorý mal okresný súd za to, že bol dostatočný, nemožno s prihliadnutím na okolnosti skutku, na postoj obžalovaného, ako aj osobu obžalovaného považovať za dostačujúci, nakoľko tento zjavne nevedol k jeho náprave.

V rámci zásady ukladania trestov Trestný zákon vyjadruje okrem individuálnej prevencie aj tzv. generálnu prevenciu, v zmysle ktorej má uložený trest pôsobiť smerom k ostatným členom spoločnosti tak, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení na primeraný trest. K samotnému trestu je potrebné ešte uviesť, že je právnym následkom trestného činu, a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok

na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiadúce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané, musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

V tomto prípade je zjavné, že súdom uložený trest generálnu prevenciu neplní, pretože uložený trest musí vo vzťahu k iným jasne signalizovať, že za závažné porušenie spoločenských pravidiel bude páchatel' postihnutý aj primerane prísny trestom. V tomto prípade upustenie od uloženia ďalšieho trestu, pretože pokladá trest uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 5T 6/2020-656 zo dňa 9.6.2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 7To/76/2021-707 zo dňa 12.5.2022 v trvaní 7 (sedem) mesiacov nepodmienečne na ochranu spoločnosti a na nápravu obžalovaného, za dostatočný, hoci vzhľadom na okolnosti skutku a na osobu obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 13-krát súdne trestaný, nevysielala dostatočný signál vo vzťahu k iným, aby sa vyvarovali takéhoto závažného konania, lebo inak budú potrestaní prísny, ale zákonným trestom.

Z vyššie uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste, a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozhodol.

Krajský súd na podklade takto podaných odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné.

Okresný súd rozhodnutie o vine obžalovaného odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania vyplynuli skutočnosti, ktoré jednak predchádzali obdobiu skutku, ktorý je predmetom obžaloby a konaniu obžalovaného za žalované obdobie. Súdu neostalo nepovšimnuté z jednotlivých výpovedí na hlavných pojednávaníach, že aj napriek tomu, že sa obžalovaný a poškodená svojím spôsobom rozišli, naďalej udržiavali komunikáciu a navzájom sa stretávali. Nevhodné správanie, ktoré začalo zhoršovať kvalitu života u poškodenej nastalo od 16.10.2021 a trvalo do novembra 2021, kedy v nepravidelných intervaloch sledoval obžalovaný pohyb poškodenej a vyhľadával jej prítomnosť v práci, v mieste bydliska, a aj v nákupnom centre A.. To, že vyhľadával prítomnosť poškodenej, to nepoprel ani sám obžalovaný, pretože dôvodom vyhľadávania prítomnosti malo byť zistenie, či niekoho poškodená má, a v tom období to aj ťažko znášal. Teda z výpovede poškodenej, svedka C. E. a prehratých videozáznamov a zvukových záznamov vyplynulo, že zo strany obžalovaného dochádzalo k opakovaným sledovaniam pohybu poškodenej. Uvedené konanie sa dialo s vysloveným nesúhlasom a odmietaním poškodenej. Svojím správaním, podozrievaním, osočovaním, podozrievaním z klamstiev, obťažovaním a zastrašovaním jej podstatnou mierou zhoršil kvalitu života a vzbudil obavu o svoje zdravie. Ba dokonca konal tak aj napriek doručenému a vykonateľnému uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým mu bol uložený zákaz, aby sa nepribližoval k poškodenej F. G. na vzdialenosť kratšiu ako 25 metrov, vedomosti o podaní trestného oznámenia a doplnení trestného oznámenia poškodenu a doprovodom do práce poškodenej jej švagrom - C. E.. Svedok L. M. nevedel sa vyjadriť ku konaniu obžalovaného, mimo toho, že uviedol, že si požičal v žalovanom období jeho auto a svedkyňa N. O. potvrdila, že v jej prítomnosti sa obžalovaný vyhýbal stretnutiu s poškodenu, a preto o jednotlivých stretnutiach obžalovaného a poškodenej nemohla vedieť bezprostredne, pretože nebola prítomná pri nich a nepoznala ich obsah. Teda ani sám obžalovaný nepoprel, že vyhľadával poškodenu v rozhodnom období, ale stretávania podľa neho boli v rozsahu desaťkrát. Súd zistil, že intenzita vyhľadávania a stretávania zo strany obžalovaného sa znížila až po tom, čo na návrh poškodenej bolo súdom nariadené neodkladné opatrenie a súčasne poškodená oznámila polícii konkrétne skutočnosti o konaní obžalovaného, a práve tie kumulatívne, preventívne opatrenia, zamedzili ďalšiemu konaniu obžalovaného, v takomto rozsahu.

Je potrebné uviesť, že v predmetnej trestnej veci prvostupňový súd nevykonal úplné dokazovanie a dôkazy, ktoré vykonal vyhodnotil výlučne v neprospech obžalovaného.

Trestného činu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b) Tr. zák. sa dopustí ten, kto iného dlhodobo prenasleduje takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie, život alebo zdravie jemu blízkej osoby alebo podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života tým, že vyhľadáva jeho osobnú blízkosť alebo ho sleduje. Tento trestný čin je prečinom. Závažnosť prečinu musí byť zvažovaná pri rozhodovaní o každom čine vykazujúcom formálne znaky prečinu. Pri určení závažnosti prečinu je potrebné skúmať materiálny znak (materiálny korektív), ktorý je daný súborom viacerých skutočností, ktoré treba v každom jednotlivom prípade zvážiť ako jeden celok. Tento materiálny znak je určený spôsobom vykonania činu a jeho následkami, okolnosťami za ktorých bol čin spáchaný a mierou zavinenia páchatela. Nebezpečné prenasledovanie je možné charakterizovať ako zlovoľné, úmyselné a systematické prenasledovanie a obťažovanie inej osoby, resp. spôsob správania sa, pri ktorom druhá osoba pociťuje strach, nervozitu, obťažovanie alebo nebezpečenstvo. Pokiaľ ide o objektívnu stránku tohto trestného činu, táto spočíva v dlhodobom prenasledovaní, ktoré je spôsobilé vzbudiť u iného dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie, život alebo zdravie jemu blízkej osoby a podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu života. Pod pojmom dlhodobosti pri trestnom čine nebezpečného prenasledovania je treba rozumieť niekoľko vynútených kontaktov alebo pokusov o ne, ktoré zároveň musia byť spôsobilé u poškodeného vyvolať dôvodnú obavu. Preto ojedinelé alebo náhodné prejavy, aj keď nežiadúceho správania sa, tieto požiadavky nespĺňajú. Musí ísť o sústavné, vytrvalé, tvrdošijné a systematické konanie, vybočujúce z bežných noriem správania sa, ktoré môžu v niektorých prípadoch i nebezpečne gradovať. Takéto správanie sa je vedené snahou páchatela zmeniť obvyklý spôsob života poškodeného, ohroziť jeho duševnú rovnováhu, postupne ho dostať pod svoj bezvýhradný vplyv a moc.

V tejto súvislosti odvolací súd ďalej uvádza, že kvalita života predstavuje súhrn zvykov, aplikáciu hodnôt a voľnosť správania v súlade so všeobecnými právnymi predpismi konkrétnej osoby, a to tak v oblasti duševného prežívania života, ako i v oblasti materiálneho zabezpečenia života. Zhoršenie kvality života preto predstavuje taký posun v kvalite života, ktorý osoba subjektívne vníma ako negatívum. Zhoršenie kvality života trestným činom nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Tr. zák. spočíva najčastejšie v psychickej traume alebo aspoň v nepokoji z toho, že prenasledovanie môže pokračovať alebo sa môže vyvinúť do tvrdších atakov a pod.

Vzhľadom k vyššie uvádzanému bude preto potrebné vo veci doplniť dokazovanie opätovným výsluchom poškodenej a obžalovaného, na základe ktorých bude možné bližšie objektivizovať dobu, počas ktorej mala byť páchaná predmetná trestná činnosť, keďže z výrokovej časti rozsudku vyplýva, že obžalovaný A. B. sa mal protiprávneho konania vo vzťahu k poškodenej F. G. dopúšťať v mesiacoch október až november 2021. Pričom z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že nevhodné správanie, ktoré začalo zhoršovať kvalitu života u poškodenej nastalo od 16.10.2021 a trvalo do novembra 2021, pričom intenzita vyhľadávania a stretávania sa zo strany obžalovaného mala znížiť až po tom, čo na návrh poškodenej bolo súdom nariadené neodkladné opatrenie a súčasne poškodená oznámila polícii konkrétne skutočnosti o konaní obžalovaného. V nadväznosti na uvedené sa bude musieť prvostupňový súd vysporiadať s otázkou, či sa v predmetnej veci jedná o dlhodobé prenasledovanie tak, ako to predpokladá skutková podstata trestného činu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Tr. zák.

S poukazom na zistenia, ktoré vyplynú z takto doplneného dokazovania bude úlohou prvostupňového súdu tieto nové zistenia vyhodnotiť v kontexte už vykonaných dôkazov a rozhodnúť o obžalobe prokurátora zákonom zodpovedajúcim spôsobom.

Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že výrok o vine obžalovaného môže byť založený len na dôkazoch, ktoré celkom vylúčia pochybnosť o tom, či sa skutok stal a kto skutok spáchal. Napokon, odvolací súd ďalej dodáva, že ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybňovaný, či dokonca vyvrátený. V tomto smere tiež odvolací súd poukazuje, že v zmysle ustanovenia § 1 a § 2 ods. 18 Tr. por. je trestný proces upravený ako kontradiktórne konanie dvoch protistrán - prokurátora (eventuálne poškodenej) na jednej strane a obvineného a jeho obhajcu (eventuálne zúčastnenej osoby) na druhej strane. Preto nie súd, ale strany trestného konania pred nezávislým súdom predkladajú a

vykonávajú dôkazy, ktoré obžalovaného usvedčujú alebo oslobodzujú. Úlohou súdu, ako nestranného rozhodovacieho orgánu, je posúdenie týchto dôkazov a rozhodnúť spor medzi prokurátorom, ktorý zastupuje štát (§ 2 ods. 5, veta prvá Tr. poriadku) a obžalovaným. Pri tomto rozhodovaní musí súd zachovávať nestrannosť a nesmie iniciatívne napomáhať jednej alebo druhej strane. Ak by sa tak stalo, došlo by k porušeniu nielen zásady rovnosti strán v konaní pred súdom (§ 2 ods. 14 Tr. poriadku), ale aj zásady spravodlivého procesu (§ 2 ods. 10 Tr. poriadku).

Napokon, úlohou okresného súdu po zrušení veci bude zároveň sa vysporiadať aj s námietkami obžalovaného uvedenými v dôvodoch odvolania, prípadne vykonať vo veci aj iné dôkazy, ktoré sa budú javiť potrebnými. Ako už bolo uvedené vykonané dôkazy bude potrebné vyhodnotiť jednotlivo aj v ich vzájomnej súvislosti a zákonným spôsobom vo veci rozhodnúť.

Záverom odvolací súd uvádza, že okresný súd pochybil, keď u obžalovaného podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia ďalšieho trestu, pretože pokladal trest uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 5T/6/2020-656 zo dňa 9.6.2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 7To/76/2021-707 zo dňa 12.5.2022 v trvaní 7 mesiacov nepodmienečne na ochranu spoločnosti a na nápravu obžalovaného za dostatočný.

Takýto postup v prejednávanej veci totiž neprichádza do úvahy, keďže je zrejmé, že trest odňatia slobody, vo vzťahu ku ktorému súd upustil od uloženia ďalšieho trestu (rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 9.6.2021, sp. zn. 5T/6/2020) bol v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku už vykonaný (odsúdený ho vykonal dňa 22.4.2020). Zo znenia ustanovenia § 44 Tr. zák. pritom vyplýva, že súd môže upustiť od uloženia ďalšieho trestu len v prípade, ak trest vo vzťahu ku ktorému sa má upustiť od ďalšieho trestu ešte nebol celý vykonaný.

Toto boli dôvody, pre ktoré odvolací súd o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.